

A lokacin da, an yi wata yarinya mai sunan Hadiza, ta na rayuwa ne tare da uwayenta da suke kusa da garin Budongu. Wata rana, uwar Hadiza ta aike ta rijiya dibar ruwa.

Bisan hanyarta, ta gamu da abokananta. Za su tafiya cikin daji neman itace. Hadiza tana son ta bi su. "Don Allah ku jiraye ni karkashin iccen kuka!" in ji ta. "Za ni tafiya in debo ma uwata ruwa." Amma abokananta ba su son su jiraye ta.

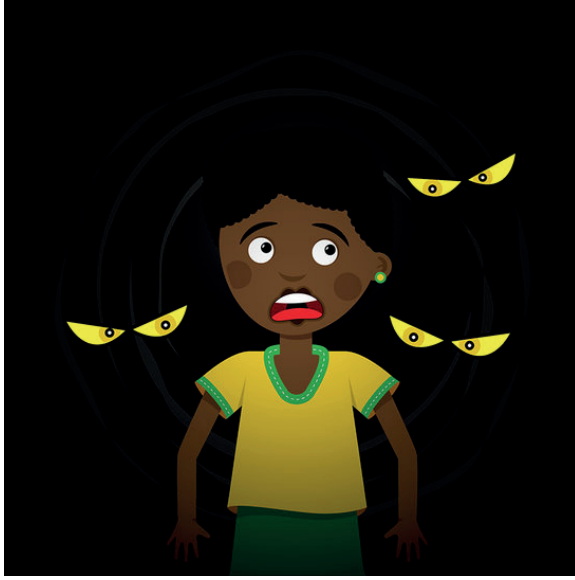
"Da kyau, za ni cimma ku cikin daji"
in ji Hadiza. Ta je da gudu ta debo
ruwan, ta kawo ma uwarta. Kuma ta
je cikin dajin ta tararda abokananta.

Ta bi ta hanyar da za ta kai ta wajen wani marmaro. Daga wata gabar ruwan, akwai kananan hanyoyi da suke kai ka ko'ina. "Ta ina suka bi?" tana tambayar kanta.

Ta dauki hanyar da ta fi nisa, take tafiya, take tafiya, amma ba ta cimma bokananta ba. Ta gaji kwarai sai ta zamna karkashin wata bushiya don ta futa, daga nan kwana ya dauke ta.

Lokacin da Hadiza ta arka, dare ya yi. Cikin duu, sai ta hango wasu idanu masarori suna walkiya. Kuraye sun kewaye ta! Ta firgita sosai har ba ta iya kuwa. Ta so ta tsere amma kurayen da suka kewaye ta suma yunwa suke ji.

"Kar ki motsa" in ji babban kuren, da wata kwararar murya. "Idan kin yi gudu, za mu cinye ki." Sai ta roke su, "don Allah, ku bar ni in tafi gidanmu!"

Amma maimakon haka, sai kurayen suka kai ta gidansu can cikin daji. Wani daki ne mai dauda, cike da kasusuwa sai kuda suna ta yin bobowa. Ta yi kwance kamar ta yi barci.

Cikin dufu, ta ji kurayen suna yin shawara. "Yaya wutar?" wata kura ta tambaya. "Ko ruwan sun tafasa?" "Komi ya kammalu" aka ba ta amsa. "In janyo ta?" "e, e!" sauran kurayen suna gurnani. "Yunwa muke ji!" Sun shirya su fito da Hadiza daga cikin dakin.

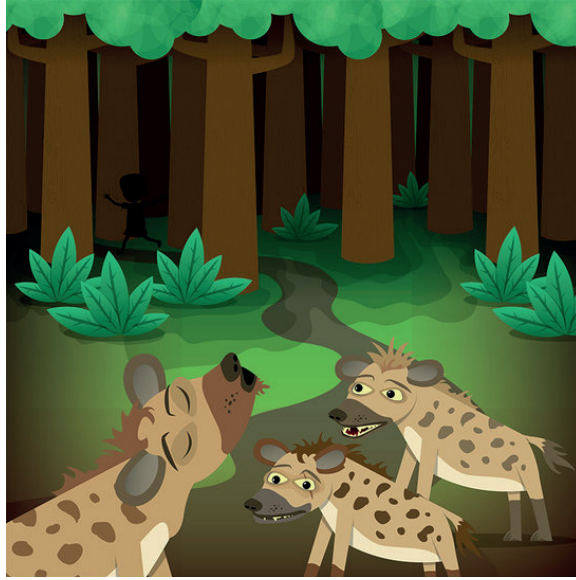
Sai babban kuren ya ce, "Kai kuraye, ku dakata. Kar ku manta ka'idar wannan garin. Babu kuren da za ya ci shi kadai. Ya kamata mu gayyaci duk iyalenmu don mu ci abincin." "Za ni gayyaci sirikaina" in ji matarshi. "Za ni je in kiranyo yan uwana" in ji karamar kurar. "Ni ko za ni tsayawa don in ake abincinmu" in ji babban kuren.

Babban kure ya zauna bakin kofar dakin, sauran ko suka barbazu cikin daji. Can da jimawa, babban kure ya fara angaje gaban wutar da suka kunna. Nan take har ya fara shinkori. Sa'ar Hadiza ke nan! Amma, yaya za ta bi kusan da kuren? Saboda girmanshi ya tare kofar fita.

Hanya guda ce, ta tsalaka sama, ta fada wancen bangaren na kuren, sai ta zuba da gudu bakin kokarinta.

Ko da sauran kurayen suka dawo,
suka lura da abun da ya faru, suka je
neman Hadiza, cikin bakin ciki da
takaici. Amma, ina, ta yi nisa.

Da ta iso cikin garinsu, wani mutum
ya gane ta sai ya sa kuwa, "Hadiza,
Hadiza ta dawo, Hadiza ta dawo"
Babanta da uwarta suka tarbe ta da
gudu, suka rungume ta, su na yi wa
Allah godiya da ya ceci diyarsu,
"Hadiza, Hadiza, mun aza kin mutu!"

Tun daga wanna ranar, Hadiza da sauran yaran, ba su sake komawa cikin daji su kadai.

